

- בשם נמששתי עב ששה אנשי דברי זכאי, דן מינס, יחיאל הלפרין, רוחם, ברגר. אמרתי להם שהעחון לקוי בשלושה דברים: אין אחראי לעחון, אין היאוס בין העחון ובין התנועה ובין האחראים לענינים, והעחון מרושל. הורו בדבר הראשון, אבל חולקים על שני הדברים האחרים. מציעים ברגר לעורף. שאלתי אם יצליח להשתלט על העובדים.

5.12.52 יום ו'

סוף סוף קיבלתי סטטיסטיקה "מוסכמת" (על ידי מה"ב והמסכל) על כוח אדם:

ש.קבע	ש.חובה	ס"ה צבא	מחש	אזרחים	ס"ה כללי
31.12.49	3.135	31.637	34.772	5.137	39.909
30.6.50	7.200	27.501	34.701	6.346	45.302
31.12.50	7.399	30.529	37.928	5.141	47.567
30.6.51	6.986	32.517	39.503	4.611	49.746
31.12.52	6.799	36.576	43.375	4.665	53.762
30.6.52	7.265	35.272	42.537	6.878	52.835
15.10.52	7.785	38.059	45.844	7.165	56.305
31.10.52	7.816	37.407	45.223	7.121	55.856

ז"א שבמשך שנתיים, מיוני 1950 עד יוני 1952 גדל צבא הקבע רק ב-67

(עד אוקטובר ב-616), ש. חובה גדל ב-7.771; אזרחים מהחו ב-303.

- בא אצלי משלחת עובדי הצבא¹ וינצקי, רבינוב, יצחק כהן, שילה, פרס, פשל, מחאוננים עלי קיפוח בחטלומין (אחורים), מיטורים מהעבודה ואופן הטיטורים (לא למי חור, כעד חוסר יעילות וכדומה), מחזיקים עובדים איטלקים אכ אצ כי יא סומחים כטוחם בקרב היהודים, ביחוד בחיל האויר.

אמרתי להם ביחס לחשלוטמין: אין אנו שני צדדים. אם לא יוכלו לשלם בזמן

לעובדים – לא אוכל גם אני להמשיך בעבודתי. יש מצוקה זמנית. נחגבר עליה.

ואשר לזכות העבודה: יש הבדל עקרוני בין עבודה בצבא (בין של חייל ובין של

אזרח) ובין עבודה במקום אחר. כל משק הוא אמצעי, ועובדיו המטרה. בצבא להיפך:

העובדים והמשק הם אמצעי, המטרה – בטחון. יעילות הבטחון היא עצם הבטחון, ואם

יעילות הבטחון דורשת החלפת אזרחים בחיילים אין מנוס. גם חיילי קבע אפשר

לפטר אותם בכל זמן, אם כי הם לא יכולים להתפטר. נגיע ליציבות – אך זה יקח

זמן.

ואשר לעובדים איטלקיים – אני מוכן לברר כל מקרה.

- למנות ערב בא אצלי לבון. השיחה עם הפרוגרסיביים נסתיימה – בהסכמה.

לעומת זאת הרוב עם הפח"מ על הנשיאות עומד בעינו. גולדה הגידה לאנשי הפח"מ

שהם מסכנים הקולאציה, וביום א' ימטך הבירור.

אמרתי שלאור הקשיים שישנם כבר ושיתחדשו אולי כדאי לברר באופן לא

רשמי ובצורה בלתי מחייבת ובלי פרסום אם תיתכן קואליציה עם הצ.הכ. לבון

הגיע שיחה עם טרלין. הזמנתי מיד נטיר אך ילך לשיחה כזו, נטיר סבור שכוסב

לדבר עם רוקח. הם קרובים זה לזה וביחסי ידידות.

חתנינו שהשיחה תהיה פרטית ולא מחייבת, ידובר על שנוי חוק הבחירות,

על קבלת 4 חיקים (אך לא חינוך) ושיתוף גם הפרוגרסיבים.